

ZARZĄDZENIE

Dnia 23 lutego 2024 r.

SSN Antoni Bojańczyk

w przedmiocie wniosku skazanego **D. R.**
o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II AKa 88/20,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt IV K 1/19,
zarządził:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
sporządzonego osobiście przez skazanego D. R.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2023 r. skazany D. R. złożył w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi II Wydział Karny osobisty wniosek (datowany na dzień 20 lipca 2023 r.) o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem złożenia „kasacji” od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt IV K 1/19 wobec ujawnienia się nowych faktów w sprawie, który został potraktowany przez sąd jako wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu złożony wraz z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II AKa 88/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt IV K 1/19 (*k. 2 akt*).

Pismo skazanego zostało przekazane, a następnie zarejestrowane w Sądzie Najwyższym pod sygn. V KO 97/23 w dniu 3 października 2023 r. (*k. 1 akt*) jako

wniosek o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Łodzi, sygn. akt IV K 1/19. Po dokonaniu niezbędnej weryfikacji aktualnego stanu majątkowego skazanego (zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2023 r. *k. 9 akt*) w Administracji Zakładu Karnego w C. (*k. 19 akt*), zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2023 r., na podstawie art. 81 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 zd. pierwsze k.p.k. i art. 84 § 3 zd. pierwsze k.p.k., wyznaczono skazanemu D. R. obrońcę z urzędu w osobie adw. B. O. w celu zbadania akt sprawy Sądu Okręgowego w Łodzi o sygn. IV K 1/19 po kątem ustalenia istnienia podstaw do ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu Najwyższego przez obrońcę, że nie stwierdza się podstaw do złożenia takiego wniosku (*k. 21 akt*).

Pismem z dnia 19 grudnia 2023 r. obrońca z urzędu poinformował Sąd Najwyższy o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, przedstawiając stosowną argumentację w załączonej do pisma opinii prawnej z dnia 18 grudnia 2023 r. (*k. 28-31 akt*).

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2023 r. wezwano skazanego D. R. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania oraz uiszczenia opłaty w kwocie 150 zł, pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku z informacją, że Sąd Najwyższy nie ma obowiązku ponownego wyznaczania adwokata lub radcy prawnego z urzędu w celu wymuszenia złożenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.); jednocześnie skazanemu przesłano odpis opinii obrońcy z urzędu z dnia 18 grudnia 2023 r. (*k. 36 akt*).

Powyższa korespondencja została skutecznie doręczona skazanemu do miejsca osadzenia – Zakładu Karnego w C. w dniu 3 stycznia 2024 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru pokwitowane osobistym podpisem skazanego *k. 50 akt*).

W zakreślonym we wskazanym powyżej zarządzeniu upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2023 r. siedmiodniowym terminie, wnioskodawca - skazany D. R. nie usunął braku formalnego w postaci przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II AKa 88/20,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt IV K 1/19, sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru wraz z wymaganą opłatą. Przedstawił jedynie pismo datowane na dzień 8 stycznia 2024 r., w którym wskazał na niemożność uiszczenia opłaty od wniosku o wznowienie postępowania oraz na zaniechania w sprawie obrońcy z urzędu, podkreślając jednocześnie, że nie próbuje wymusić decyzji na Sądzie Najwyższym. Niewątpliwie pismo to, nie stanowi uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego D.R.

Wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, winien czynić zadość wymogowi przymusu adwokacko-radcowskiego, tj. winien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skoro w terminie siedmiu dni od otrzymania zarządzenia upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego (tj. do dnia 10 stycznia 2024 r.) wnioskodawca D. R. nie uzupełnił braku formalnego (art. 120 k.p.k.) swojego pisma procesowego domagającego się wznowienia postępowania, nie przedkładając w wyznaczonym przedziale czasowym wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego oraz opłaty od wniosku w kwocie 150 zł, to w tej sytuacji faktycznej nie pozostawało nic innego, jak tylko odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez D.R. w oparciu o treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., odpowiednio stosowanych w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.). Na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego, zgodnie z art. 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k., przysługuje środek odwoławczy (zażalenie). Jednocześnie nadmienić należy, że zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie jest objęte przymusem adwokacko-radcowskim. Istniejące w tym zakresie ograniczenie zostało zniesione z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. - o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 2007 r. Nr 20, poz. 116), tj. z dniem 16 lutego 2007 r. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 października 2007 r., II KZ 28/07, LEX nr 567834; z dnia 12 czerwca 2007 r., V KZ 33/07, LEX nr 569381).

[J.J.]

[ať]